

عنوان مقاله:

ارزیابی تخریب منطقه حفاظت شده جاجرود با استفاده از مدل تخریب سیمای سرزمین

محل انتشار:

فصلنامه سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی در منابع طبیعی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

افشین دانه کار - دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

شیرکو جعفری - دانشجوی دکتری محیط زیست، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مدل تخریب یکی از روش‌های ارزیابی آثار محیط زیستی است که به صورت گسترده جهت ارزیابی آثار تجمعی فعالیت‌های انسانی به کار می‌رود. همچنین از سویی نمایه‌های سیمای سرزمین به عنوان ابزارهای کمی‌سازی وضعیت سیمای سرزمین، کاربرد گسترده‌ای در برنامه‌ریزی سیمای سرزمین دارند. یکی از این کاربردها، استفاده نمایه‌ها در مدل ارزیابی تخریب سیمای سرزمین است. هدف این پژوهش ارزیابی تخریب سیمای سرزمین در منطقه حفاظت‌شده جاجرود است. بدین منظور، برای کمی نمودن نمایه‌های سیمای سرزمین از نقشه کاربری/ پوشش منطقه حفاظت‌شده جاجرود برای 16 زیرحوزه استفاده شد. برای تهیه نقشه کاربری/ پوشش، ابتدا تصویر ماهواره ای لندست را پیش پردازش نموده و سپس با استفاده از روش هیبرید، تصویر در طبقات مختلف کاربری/پوشش طبقه بندی شد. سپس با توجه به مدل تخریب سیمای سرزمین، درجه آسیب‌پذیری بوم‌شناختی، تعیین شدت فعالیت‌ها و میزان تخریب در سیمای سرزمین محاسبه شد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که زیرحوزه 5 با میزان 31 در منطقه دارای بالاترین عدد تخریب سیمای سرزمین است و زیرحوزه‌های 1، 13 و 15 بعد از آن قرار دارند و به ترتیب دارای اعداد 25، 25 و 22 هستند. همچنین زیرحوزه‌های 16، 7 و 4 به ترتیب دارای ارزش‌های 3/5، 3/25 و 3/25 هستند که نشان می‌دهد که این زیرحوزه‌ها دارای کمترین تکه تکه شدگی می‌باشند. نتایج نشان داد که حدود 68% از منطقه مستعد توسعه یا توسعه بیشتر است، فقط 17% از منطقه مستعد حفاظت است. حدود 13% از منطقه نیازمند بازسازی است که نشان دهنده تخریب پوشش طبیعی و تغییر کاربری در منطقه است.

کلمات کلیدی:

مدل تخریب سیمای سرزمین، آسیب پذیری بوم شناختی، منطقه حفاظت شده جاجرود، نمایه های سیمای سرزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871719>

